

Sygnatura akt: V GC 2308/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 11 maja 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Protokolant: Anna Woźniakowska

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2018 roku w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa – P. K.

przeciwko – (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki P. K. kwotę 1 820,40 złotych (jeden tysiąc osiemset dwadzieścia złotych czterdzieści groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 24 marca 2016 roku do dnia zapłaty,

2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 92,00 złotych (dziewięćdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 917,00 złotych (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Sygn. akt V GC 2308/17

UZASADNIENIE

Powódka P. K. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą (...) P. K. we W. wniosła w dniu 13 października 2017r. o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 1.820,40 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 24 marca 2016r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 1 lutego 2016r. w wyniku zdarzenia drogowego uszkodzeniu uległ samochód marki H. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do M. K.. Pozwany ponosi odpowiedzialność za następstwa przedmiotowego zdarzenia na podstawie polisy OC, jaką posiadał sprawca zdarzenia w dniu powstania szkody. Uszkodzony w wyniku kolizji pojazd wymagał naprawy, charakter powstałych w nim uszkodzeń wyłączał możliwość jego użytkowania. Samochód został przetransportowany z udziałem pomocy drogowej. W dniu 3 lutego 2016r. ubezpieczyciel wykonał oględziny ponaprawcze. Następnego dnia przesłał sporządzoną na ich podstawie kalkulację. W dniu 5 lutego 2016r. poszkodowany wstawił pojazd zastępczy do warsztatu. Tego samego dnia, w oparciu o dostarczony kosztorys złożono zamówienie na części zamienne. Koniecznym okazało się jednak uzupełnienie złożonego zamówienia co nastąpiło w dniu 8 lutego 2016r. W dniu 10 lutego 2016r. warsztat był już w posiadaniu wszystkich niezbędnych do wykonania naprawy części zamiennych. Naprawę rozpoczęto następnego dnia. Prace naprawcze trwały do dnia 18 lutego 2016r. Następnego dnia poszkodowany odebrał pojazd z warsztatu. Z uwagi na brak możliwości korzystania z własnego pojazdu na czas trwania naprawy poszkodowany zmuszony był wynająć pojazd zastępczy. M. K. wypożyczył pojazd zastępczy w firmie (...). W oparciu o zawartą umowę najmu pojazdu w

dniach 2 lutego 2016r. do 19 lutego 2016r. poszkodowany najmował samochód marki S. (...). Ustalono jednocześnie wysokość czynszu najmu samochodu na kwotę 140 zł plus podatek VAT za dobę. W związku z wypożyczeniem samochodu na okres 17 dni firma wynajmująca wystawiła poszkodowanemu fakturę opiewającą na kwotę 2.927,40 zł. M. K. korzysta ze swojego samochodu każdego dnia. Pojazd zastępczy wykorzystywany był przez poszkodowanego w celu dojazdu do pracy oraz realizacji innych czynności dnia codziennego. M. K. nie posiadał innego samochodu, którym mógłby się posłużyć w zastępstwie uszkodzonego pojazdu. Poszkodowany nie jest czynnym płatnikiem podatku VAT i w związku z poniesionymi kosztami najmu pojazdu nie korzystał z możliwości odliczenia podatkowego. Poszkodowany dokonał wszelkich czynności zmierzających do zminimalizowania szkody, w szczególności poprzez niezwłoczne podjęcie procesu likwidacji szkody. Ponadto samochód zastępczy został zwrócony do wypożyczalni w dniu wydania poszkodowanemu naprawionego samochodu z warsztatu. Wypożyczony przez poszkodowanego pojazd zastępczy odpowiadał klasie należącego do niego samochodu. Pismem z dnia 22 lutego 2016r. pozwany otrzymał zgłoszenie wypłaty odszkodowania z tytułu najmu samochodu wraz z dokumentacją niezbędną do przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego. W odpowiedzi na zgłoszenie pozwany przyznał i wypłacił na rzecz uprawnionego z tytułu szkody kwotę 1.107 zł tytułem zwrotu poniesionych przez poszkodowanego kosztów najmu pojazdu zastępczego. W dniu 2 lutego 2016r. firma (...) zawarła z poszkodowanym umowę przeniesienia wierzytelności, jaka przysługiwała mu przeciwko pozwanej z tytułu zwrotu kosztów najmu samochodu zastępczego. O przeniesieniu wierzytelności pozwany został zawiadomiony. Następnie mocą umowy zawartej w dniu 6 czerwca 2017r. wierzytelność została cedowana na P. K. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą (...) P. K., skąd powódka wywodzi legitymację czynną do występowania w niniejszej sprawie.

Do pozwu załączono umowę wynajmu samochodu, protokół zdawczo – odbiorczy, arkusz naprawy pojazdu najemcy, oświadczenie poszkodowanego o konieczności korzystania z pojazdu zastępczego i o tym, że poszkodowany nie jest płatnikiem podatku VAT, fakturę VAT na kwotę 2.927,40 zł, pismo M. W. do pozwanego wraz z fakturą VAT, pełnomocnictwem poszkodowanego i umową cesji wierzytelności, decyzję pozwanego o przyznaniu odszkodowania z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego, dowód uiszczenia przez pozwanego przyznanej kwoty, umowę przeniesienia wierzytelności wraz z zawiadomieniem dłużnika, umowę cesji wierzytelności pomiędzy M. W. a P. K..

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zwrot kosztów postępowania. Wniósł ponadto o dopuszczenie dowodu z dokumentów zawartych w aktach szkody na okoliczność przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego oraz dokonanych wypłat. W uzasadnieniu wskazał, że decyzją z dnia 8 marca 2016r. pozwany przyznał poszkodowanemu M. K. kwotę 1.107 zł tytułem odszkodowania za wynajem pojazdu zastępczego. Okres wynajmu pojazdu zastępczego został określony na 12 dni, a stawka za jedną dobę została określona na 92,25 zł, tj. do średniej stawki rynkowej. Poszkodowany miał możliwość wynajmu pojazdu zastępczego za taką kwotę za pośrednictwem (...). Propozycja zorganizowania wynajmu pojazdu oraz wysokość akceptowanych przez pozwanego stawek za wynajem zostały poszkodowanemu przedstawione w chwili zgłoszenia szkody. W dniu 2 lutego 2016r. M. K. podpisał z powodem umowę najmu, w której strony ustaliły stawkę za dzień najmu pojazdu zastępczego w wysokości 140 zł netto. Pozwany kwestionuje wysokość stawki dobowej za najem samochodu zastępczego, według której powód wycenił swoje roszczenie. Pozwany zaproponował poszkodowanemu podczas zgłoszenia szkody zorganizowanie najmu pojazdu zastępczego przez pozwanego oraz poinformował o stawkach za wynajem w przypadku organizacji najmu we własnym zakresie. Poszkodowany miał zatem możliwość wynajęcia pojazdu za pośrednictwem pozwanego po niższej stawce, z czego nie skorzystał.

Akta szkody oraz nagrania rozmów nie zostały dołączone przez pozwanego do akt sprawy. Akta szkody nie zostały złożone również na zobowiązanie Sądu.

Strony nie stawily się na rozprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 lutego 2016r. M. K. zawarł z M. W. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. W. we W. umowę najmu pojazdu zastępczego. Przedmiotem umowy był samochód marki S. (...) nr rej. (...). Umowę

zawarto od 2 lutego 2016r. do dnia dobrowolnie wybranego przez najemcę. W § 2 umowy wskazano czynsz najmu za każdą rozpoczętą dobę w wysokości 140 zł netto plus podatek VAT. Czynsz naliczany był od dnia przekazania pojazdu przez wynajmującego na rzecz najemcy do dnia odbioru pojazdu, czego dowodem jest protokół przekazania i odbioru pojazdu. Strony ustaliły sposób rozliczenia bezgotówkowy z towarzystwem ubezpieczeniowym. W § 3 umowy wskazano, że odebranie i zwrot pojazdu przez najemcę potwierdzone są protokołem zdawczo – odbiorczym.

Dowód: umowa wynajmu samochodu/pojazdu z 2.02.2016r. (k. 8 akt)

W dniu 2 lutego 2016r. M. K. przeniósł na rzecz M. W. wierzytelności, jakie przysługują mu w związku ze szkodą z dnia 1 lutego 2016r. w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód marki H. (...) o numerze rejestracyjnym (...), a dotyczące wynajmu samochodu zastępczego. Poszkodowany powiadomił pozwanego o przeniesieniu wierzytelności.

Dowód: umowa przeniesienia wierzytelności z 2.02.2016r. (k. 19 akt),

powiadomienie dłużnika (k. 20 akt)

M. K. upoważnił M. W. do reprezentowania go wobec sprawcy zdarzenia i innych podmiotów i organów administracji publicznej, policji i prokuratury, sądów w związku z ustaleniem okoliczności powstania i rozmiaru szkody powstałej w dniu 1 lutego 2016r., a w szczególności między innymi do uzyskiwania wszelkich informacji związanych ze szkodą, odbioru i przekazania wyegzekwowanych należności za auto zastępcze, odbioru wszelkiej korespondencji dotyczącej roszczenia za pojazd zastępczy.

Dowód: pełnomocnictwo z 2.02.2016r. (k. 15 akt)

W dniu 2 lutego 2016r. M. W. przekazał M. K. pojazd. Strony potwierdziły zwrot pojazdu w dniu 19 lutego 2016r.

Dowód: protokół zdawczo – odbiorczy (k. 9 akt)

W dniu 2 lutego 2016r. poszkodowany zgłosił szkodę pozwanemu, w dniu 3 lutego 2016r. przedstawiciel pozwanego dokonał oględzin przednaprawczych pojazdu, w dniu 4 lutego 2016r. dostarczono do serwisu kalkulację naprawy wykonaną przez pozwanego i zatwierdzono ją przez serwis, w dniu 5 lutego 2016r. przyjęto samochód do naprawy i w tym dniu złożono pierwsze zamówienie na części. W dniu 8 lutego 2016r. dokonano dodatkowego zamówienia części. W dniu 11 lutego 2016r. rozpoczęto naprawę pojazdu, a w dniu 18 lutego 2016r. ją zakończono. W dniu 19 lutego 2016r. najemca odebrał pojazd.

Dowód: arkusz naprawy pojazdu najemcy potwierdzony przez właściciela

serwisu (k. 10 akt)

W dniu 19 lutego 2016r. poszkodowany M. K. złożył oświadczenie, że pojazd zastępczy był mu niezbędny do załatwiania spraw codziennych oraz na dojazdy. Pojazd zwrócił w dniu 19 lutego 2016r. po zakończeniu naprawy. Złożył również oświadczenie, że nie jest płatnikiem podatku VAT

Dowód: oświadczenia poszkodowanego (k. 11 – 12 akt)

W dniu 22 lutego 2016r. M. W. wystawił wobec M. K. fakturę VAT nr W 09/02/2016 z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego marki S. (...) o nr rej (...) od dnia 2 lutego 2016r. do 19 lutego 2016r. – 17 dób za 140 zł netto – 2.927,40 zł, płatną przelewem w terminie 14 dni – do dnia 7 marca 2016r.

Dowód: faktura VAT nr (...) z 22.02.2016r. (k. 13 akt)

W dniu 22 lutego 2016r. M. W. załączając fakturę VAT, umowę wynajmu, protokół przekazania pojazdu, oświadczenie klienta, arkusz naprawy pojazdu, pełnomocnictwo i powiadomienie o przeniesieniu wierzytelności wezwał pozwanego do zapłaty wynikającej z faktury kwoty.

Dowód: pismo M. W. do pozwanego (k. 14 akt)

Pismem z dnia 8 marca 2016r. pozwany, zgodnie z dyspozycją poszkodowanego przyznał M. W. kwotę 1.107 zł z tytułu odszkodowania za szkodę w pojeździe marki H. o numerze rejestracyjnym (...). W piśmie nie uzasadniono wysokości przyznanej kwoty.

Dowód: pismo pozwanego z dnia 9 marca 2016r. (k. 17 akt)

W dniu 9 marca 2016r. pozwany uiścił na rachunek M. W. kwotę 1.107 zł.

Dowód: potwierdzenie transakcji z 9.03.2016r. (k. 18 akt)

W dniu 6 czerwca 2017r. M. W. jako cedent przelał na rzecz powódki wszelkie przysługujące mu wierzytelności w stosunku do pozwanego z tytułu spraw odszkodowań związanych z wynajmem pojazdów zastępczych z OC sprawcy szczegółowo wymienione w załączniku do umowy. Wśród wierzytelności w załączniku wymienione wierzytelność z tytułu szkody (...), będącą przedmiotem niniejszego postępowania.

Dowód: umowa cesji wierzytelności z 6.06.2017r. (k. 21 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów przedstawionych przez powódkę. Pozwany wbrew własnym deklaracjom i zobowiązaniu Sądu nie przedstawił akt szkody.

Sąd zważył co następuje:

Podstawą niekwestionowanej przez pozwanego odpowiedzialności za szkodę wywołaną przez sprawcę kolizji drogowej była umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, zgodnie z którą pozwany przyjął na siebie odpowiedzialność za szkody wyrządzone osobom trzecim wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający lub ubezpieczony (art. 822 § 1 kodeksu cywilnego).

Odpowiedzialność sprawcy szkody wynika z przepisu art. 436 § 1 k.c., zgodnie z którym odpowiedzialność określoną w art. 435 k.c. ponosi również samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody. W art. 435 §1 kodeksu cywilnego przewidziano odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła na skutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

Zgodnie zaś z art. 35 ustawy z dnia 22 maja 2013r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jedn. Dz.U. z 2013r., poz. 392 ze zm.) ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. W art. 36 ust. 1 ustawy wskazano, że odszkodowanie ustala się w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym. Oznacza to, że o rodzaju i wysokości świadczeń należnych od zakładu ubezpieczeń decydują przepisy kodeksu cywilnego, a w szczególności art. 361-363 oraz 444 – 447.

Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela (art. 8 ust. 4 ustawy o działalności ubezpieczeniowej). Ubezpieczyciel odpowiada w granicach odpowiedzialności sprawcy szkody, na zasadach określonych w kodeksie cywilnym. Odpowiada więc za normalne następstwa działania bądź zaniechania, z którego szkoda wynikła. W tych granicach naprawienie szkody powinno obejmować wszystkie straty, które poszkodowany poniósł wskutek zaistnienia szkody (art. 361 § 2 k.c.). Przedstawione reguły nakazują przestrzeganie zasady pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej uszkodzenia stanowi szkodę majątkową. W piśmiennictwie

podkreśla się, że normalnym następstwem w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. jest bardzo często niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego w sytuacji jego uszkodzenia. Jeżeli więc poszkodowany poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne, na wynajem samochodu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu.

W toku likwidacji szkody (...) S.A. uznał jedynie za zasadne odszkodowanie w kwocie 1.107 zł z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego. W piśmie nie przedstawiono uzasadnienia tej decyzji.

Poszkodowany wynajmował pojazd zastępczy przez okres 17 dni, co należy uznać za okres uzasadniony, potwierdzony Arkuszem N. Pojazdu Najemcy podpisanym przez wykonującego naprawy pojazdu właściciela warsztatu samochodowego. Powstanie szkody i konieczność poświęcenia czasu na zorganizowanie naprawy pojazdu oraz najem pojazdu zastępczego powoduje dolegliwość, która nie jest rekompensowana przez sprawcę szkody. Moment przyjęcia samochodu do warsztatu uzgadniany jest z jego właścicielem. Rozpoczęcie naprawy zależało od oględzin dokonanych przez przedstawiciela pozwanego, uzgodnienia kosztorysu naprawy i zamówienia części. Powódka wykazała zasadność okresu najmu pojazdu zastępczego powołanym dokumentem.

Obowiązek pozwanego pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego wynika również z wytycznych Komisji Nadzoru Finansowego. Zgodnie z rekomendacją (...) z dnia 1.12.2009r. poszkodowany może żądać pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres, w którym nie było możliwe korzystanie z pojazdu, który uległ uszkodzeniu. Okres najmu winien być uzasadniony. Długość tego okresu warunkowana jest lojalnym zachowaniem się poszkodowanego wobec ubezpieczyciela.

Stawka najmu ustalona została przez M. W. w wysokości 140 zł netto za dobę. Pozwany nie wykazał aby była to stawka zawyżona. Powódka wykazała natomiast poniesione koszty najmu umową najmu i fakturą VAT wystawioną wobec poszkodowanego.

Sytuacja, gdy doszło do poniesienia przez poszkodowanego wydatków na uzyskanie pojazdu zastępczego w okresie remontu uszkodzonego pojazdu albo przez okres niezbędny do nabycia nowego pojazdu stanowi wydatki poniesione w następstwie zdarzenia szkodzącego, które by nie powstały bez tego zdarzenia, prowadzące do powypadkowego zmniejszenia majątku poszkodowanego, czyli straty (art. 361 § 2 k.c.). Przeważa w piśmiennictwie stanowisko, że muszą to być wydatki zmierzające do wyłączenia lub ograniczenia szkody i niewątpliwie są nimi koszty wynajmu pojazdu zastępczego w celu kontynuowania działalności gospodarczej lub zawodowej, ponieważ zapobiegają utracie określonych dochodów (art. 361 § 2 k.c.) Szkodę stanowią również konieczne wydatki związane ze zdarzeniem szkodzącym. Przy takim ujęciu, stratą w rozumieniu art. 361 § 2 k.c. są objęte także wydatki, które służą ograniczeniu (wyłączeniu) negatywnych następstw majątkowych doznanych przez poszkodowanego w wyniku uszkodzenia (zniszczenia) pojazdu. Zwrotowi mogą podlegać tylko wydatki rzeczywiście poniesione na taki najem.... (OSNC 2012/3/28, LEX nr 1011468, Biul.SN 2011/11/5).

Powódka stał się wierzycielką pozwanego na skutek przelewu wierzytelności.

Zgodnie bowiem z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Odpowiedzialność pozwanego względem powódki z tytułu przelanej wierzytelności jest taka sama jak wobec poszkodowanego M. K..

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania Sąd uwzględnił powództwo w całości.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. obciążając nimi w całości przegrywającego spór pozwanego. Na koszty postępowania złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 92 zł i wynagrodzenie pełnomocnika powódki ustalone w oparciu o § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w

sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 5 listopada 2015r., poz. 1800 ze zmianami) wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

/-/ SSR Magdalena Berczyńska-Bruś